

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת וארא תשפ"ג

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופטרונות בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"י
טלפון 02-6520002
www.rachlin.org.il

סרקו להורדה

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת וארא תשפ"ג – דרגות בהתחזקות והתגלות הגואל

התכללות של שאר המשיחים – משה, משיח בן דוד ומשיח בן יוסף בן אדם אחד. לא יודעים... וזה בכוונה שלא יודעים, חלק מתחבולות ה' יתברך. גם לא יודעים מתי יבוא ואיך יבוא.

אז התחוויר והתברר שהגואל הוא משה רבינו והוא צריך לבוא ולשכנע את עם ישראל. ועם ישראל צריך להאמין בו, לתת לו איזה תוקף. בסופו של דבר אפילו הזקנים, אנחנו רואים בפרשה, זקני ישראל מפחדים לבוא לבית פרעה, ובורחים, נשמטים אחד אחד בשליחות הראשונה. רק משה ואהרן באים לבית פרעה.

האם מפני שהם היו נביאים וה' דיבר, והם ידעו, קיבלו בעצמם את השליחות, ובמיוחד משה רבינו – אז הוא היה איתן וחזק? האם זה שהגואל מקבל את השליחות, זה כבר מבטיח שהוא יהיה איתן וחזק, או עדיין יש לו בחירה? – קשה להכריע, אבל אפשר להתעמק בנקודה הזו ולומר שיש שלבים גם בהתגלות של ה' לגואל.

יש שלבים, כמו שראינו, כן, שהתגלה אליו בסנה, שמה היה גילוי ברור יותר והשליחות היתה ברורה יותר. אז זה שהנביא מקבל נבואה – עדיין יש לו בחירה אם לבצע את הנבואה או לא. הוא חייב לבצע את השליחות. הוא חייב, כי אם לא, זה נביא שכבש נבואתו – חייב מיתה בידי שמים. אז ודאי שהוא חייב. אבל הוא יכול למאן, הוא יכול לעשות בעיות, יש לו בחירה חפשית – כמו יונה הנביא, שהיה צריך ללכת לנינוה, ולא רצה ללכת, התחמק, חשב שבחוץ לארץ לא תשרה הנבואה ואז הוא יכול לברוח וזהו, הוא יכול לברוח לחו"ל, תרשישה, והוא יכול להתחמק מהשליחות.

הוא קיבל על זה עונש – גם מה שקרה לו עם הדג והדגה בים, אבל גם שלא שרתה אחר כך הנבואה, רק פעמיים שרתה עליו הנבואה. אז הנביא חייב לעשות מה שאומרים לו.

ערב טוב! שבוע טוב! מה שלומכם? בשם ה' נעשה ונצליח! הפרשה הזו מתחילה במסכת של מכות מצרים. קודם כל, ה' מתגלה שוב למשה ואהרן, מוכיח קצת את משה רבינו על זה שהוא שאל מה שמו ואמר: "לָמָּה הִרְעֵתָהּ". אבל מתחילה השליחות. ה' יתברך מגלה את התכנית שהוא יכביד את לב פרעה, ויתעלל בפרעה, אחר כך יגאל את עם ישראל – 'מפת הקרב'. אומרים חכמים, כשה' יתברך מעניש את הרשעים מתקדש ומתגדל שמו יתברך.

העולם נע במנעד: בין גילוי פנים להסתר פנים ל'הסתר כפול'. 'גילוי פנים' – כשה' יתברך מתגלה, כמו על הר סיני. 'הסתר פנים' – כשהוא מסתתר. 'הסתר כפול' – כשאפילו לא יודעים שהוא מסתתר יתברך.

כאשר אנחנו בהנהגה של הסתר פנים או הסתר כפול – אז 'עולם כמנהגו נוהג', מהבחינה הזו שנראה שיש טבע, יש חוקי טבע, איש הישר בעיניו יעשה, כביכול כביכול חס ושלוש אין דין ואין דיין, צדיק ורע לו רשע וטוב לו. זה זמן 'לא נעים' מבחינה רוחנית. זה הזמן שאנחנו נמצאים בו היום – של הסתר פנים, הסתר, ויש כאלה שנמצאים ב'הסתר בתוך הסתר'. אנחנו לקראת הגילוי פנים של הגאולה השלמה, במהרה ברחמים.

אז במצרים ה' יתברך התגלה קודם לצדיקים: משה רבינו, אהרן, עמרם, מרים הנביאה – כל מיני שלבים של 'ההתחלה של ההתחלה' של גאולת מצרים. ואחר כך הלך והתחדד הקשר, התחדדה השליחות של משה רבינו מאד. התחדד, התברר שהוא הגואל ולא מישהו אחר, הוא חייב ללכת גם כשהוא לא רצה. וניתן לו כח משמים – 'תוקף'.

המשיח לעתיד לבוא גם חייב לקבל תוקף מעל הטבע. יש על זה מחלוקת בין החכמים אם משיח בן יוסף יקבל תוקף 'מעל הטבע בתוך הטבע' או לא, או שזה רק קץ הפלאות כשיופיע משיח בן דוד. ויש גם מחלוקת אם אלה כמה אנשים כמו שאמרנו, או שזה בן אדם אחד שיש בו

מותר, הם עושים מה שהם רוצים, לאו דוקא דברים גרועים, אבל לא חייבים, כביכול, לשמור הכל. ולכן תמיד מי שרוצה להתפקד, הוא מתחיל עם הכפירה. הכפירה מתירה לו אחר כך את כל העבירות, מה שהוא רוצה, כביכול.

אז כאן צריך 'להעביר הילוך', כמו שאומרים היום, ממצב של הסתר פנים, ולא רק הסתר פנים – גילוי פנים מצד הכישופים והכישוף והסטרא אחרא – שיש כח בטומאה לפעול כמה דברים שנראים כביכול מעל לטבע, אבל הם מוגבלים, הם באמת לא מעל הטבע. זה חוק שחקק ה', שנתן לצד השני אפשרות לכשף כישופים על ידי לחשים של טומאה, שמות טומאה, וגם על ידי שדים, אנחנו קוראים לזה שייך דל"תים – שזה מה שהיה במצרים.

אז כשבא משה רבינו ועשה את האותות הראשונים, החרטומים עשו אותו דבר. וזה כביכול, איך אומרים? – 'תיקוף'. זה ביטל את ההופעה של ה' יתברך בתוך העולם, כביכול. 'אהה, אתה בא להראות לי שיש לך אותות? ששלח אותך אלקים, שנשחרר את עם ישראל מפה...? בוא, הנה, החרטומים שלי, הם עושים אותו דבר...!' – וזה נסיון באמונה. ויש בזה צד של חילול ה'. כביכול, אומר רש"י, במלים אחרות: 'אתם באים אלינו, שאנחנו אלופים בכישופים?! אתם באים אלינו עם כישופים? הנה, אני מבטל, אני גם יכול'.

רק מתי שהגיעה מכת כינים, שאין שליטה לכישופים בגודל כזה קטן, של יצור כזה קטן, אז הם אמרו "אצבע אלקים היא". 'הופס'. אהה... זה כבר לא כישוף. פה יש התערבות של הבורא יתברך. האם זה היה מספיק כדי שהם ישחררו את עם ישראל? – לא...

קודם כל, לכל היצורים יש בחירה. לכל האנשים יש בחירה חפשית. היהודים צריכים לבחור בין טוב לרע ולקיים תרי"ג מצוות. אומות העולם צריכים לבחור בין טוב לרע ולקיים שבע מצוות בני נח. אז יש לכולם בחירה, ויש לכולם שכר ועונש, כל אחד לפי מה שהוא.

במקרה הזה של פרעה, ה' לקח לו את הבחירה – כדי להרבות את אותותיו בו, כדי שנדע בכל הדורות מה היה במצרים. לא סתם אנחנו אומרים את זה בקריאת שמע כל יום – לזכור את נס יציאת מצרים, בגלל שזה מאורע שאין כדוגמתו, וגם שה' לקח את הבחירה שלו, של פרעה.

יש אנשים שאומרים: 'לא, הוא מכור לסמים, כי אין לו בחירה, הוא מכור לסמים'. זה לא נכון. יש לו בחירה – הבחירה קשה! מי שמכור לסמים יש לו תאוה גדולה, וקשה לו מאד לצאת – אבל יש לו בחירה. כל אדם, יש לו בחירה. אלא אם כן הוא הופך להיות שוטה, מה שנקרא חולה, חולה נפש, או משהו פסיכיאטרי שהוא כבר לא יודע איפה הוא נמצא – אז אין לו בדיוק בחירה.

אני עבדתי עם אנשים כאלה כשהייתי צעיר, בריפוי בעיסוק בבתי חולים פסיכיאטריים. ובאמת יש אנשים מסכנים עם מחלות קשות, הם מנותקים מהעולם. אבל אלה אנשים חולים. אדם רגיל – יש לו תמיד בחירה. את זה חשוב מאד לציין.

מה עם הפחד? גם ירמיהו פחד. ה' אמר לו: 'אם אתה תפחד מהם, אני באמת אגרום שתפחד מהם'. זאת אומרת שחוץ מזה שהנביא נשלח לשליחות – והוא יודע שזו נבואה, זה לא איזה מלאך שדיבר אתו, זו לא איזו נשמה שהופיעה אצלו, זה הבורא יתברך בעצמו, לכן הוא מודיע שזה הבורא יתברך, לא מישהו אחר, כדי שהנביא ידע, ואז הוא נשלח לשליחות אם יש לו שליחות – אז הוא צריך להתגבר באמונה, בבטחון, בתחבולות, כמו ששמואל הנביא עשה תחבולות כשהלך לבית לחם למשוח את דוד למלך כדי ששאל לא יהרוג אותו.

אז צריך תחבולות, צריך שכל, צריך להתגבר על הרגש, על הפחד, על הכל. צריך לדייק גם בהבנת השליחות, לא לטעות. זה לא פשוט בכלל. כאן מדובר על נביאים.

כשמדובר על המשיח שעתידי לבוא – "מי יודע עז אֶפְפֶּד", מי יודע איך אפשר לעמוד בזה? ואנחנו רואים את העולם המודרני שאנחנו חיים בו – באמת אם המשיח לא יקבל תוקף 'מעל הטבע בתוך הטבע', איך הוא ישרוד בכלל? איך הוא יבצע את השליחות? ולכן גם, מכמה סיבות, יש שאלה אם משיח בן יוסף יהרג או לא. מקובלים וגם בזהר אומרים שלא, שיִנָּצַל, זה תלוי בכמה ענינים. "ה' עז לעמו יתן".

בקיצור, השליחות הזו של לבוא למקום של כשפים – מצרים היא 'מלכת הכשפים', את כל הכשפים של העולם הם עשו – ולעשות אותות כדי שפרעה ישתכנע שצריך לשלוח את עם ישראל, לשחרר את עם ישראל מהשעבוד, לעשות אותות בפניו – טוב, הנה, משה רבינו עשה את האותות, מה זה עזר?

שבאו החרטומים להבדיל ועשו גם הם את אותם האותות בכישוף.

כאן יש כלל גדול במלחמה: כשהקדושה מתחילה להתגלות ולערוך את המלחמה שלה, היא צריכה לצפות מראש מה התגובה של הסטרא אחרא, מה התגובה של הצד השני, כי הצד השני מגיב. והנה, הצד השני הגיב בכישופים, שבמכות הראשונות יכלו לעשות פחות או יותר כמעט דומה למה שעשה משה רבינו.

זה נסיון למשה רבינו, לאהרן הכהן, לעם ישראל, לפרעה ולחרטומי פרעה, ולעם המצרי בעצם – כי יש טענה אצל כופרים מסוימים שמאמינים שיש בורא עולם אבל הם אומרים שבורא עולם לא מנהל את העולם, הוא ברא את העולם, ועכשיו הוא עסוק בדברים אחרים... לכן פה בפרשה ה' יתברך אומר שהוא השולט פה בארץ ולא מישהו אחר, במילים שלי.

זאת אומרת שצריך להוכיח בשלבים לכל אלה את כחו וגבורתו של בורא עולם כשהוא מתערב בתוך הבריאה באופן גלוי – כי הוא מנהל את הכל גם עכשיו, אבל באופן סמוי, באופן נסתר. ואז יש בחירה לאנשים: להאמין שיש בורא או לא?

בדרך כלל אלה שלא רוצים להאמין שיש בורא, זה כדי שלא יצטרכו לתקן את עצמם ולעבוד קשה לקיים תורה ומצוות. אם הם יכולים להאמין שאין בורא – אז הכל

ועבדיו, איך הם מתיחסים? והם התחילו כבר לראות ולנסות להציל את עצמם, כאשר פרעה וחרטומיו לא.

אז ההדרגתיות הזו היא כדי לאפשר את הבחירה הזו ולהראות לכל העולם שה' יתברך בחר בעם ישראל, זה העם שלו, אלה עבדים שלו, בנים שלו, הוא יוציא אותם – ירצה פרעה או לא, והוא ישלם מחיר קשה שיהיה הדרגתי מאד – כמו שהוא שעבד והתעלל בעם ישראל, עכשיו ה' יתברך נוקם. גם לעתיד לבוא, כתוב שה' יתברך ינקום בשונאי ישראל ובכל מי שהתעלל בעם ישראל ועשה רע לעם ישראל. זה אחד הדברים שהוא הבטיח, כן, ה' יתברך הוא 'אל נקם', לעשות סדר חדש בעולם.

מתישהו בגאולה העתידה במהרה ה' יתברך יתחיל להתגלות בפועל, כנראה כמו במצרים – קודם לצדיקי עולם שיהיו באותו זמן, צדיקים אמתיים, בדרגות של רוח הקודש ואולי בסוף גם בודאי נבואה – ואחר כך יתגלה כנראה לכלל העם, לכלל העולם, ידרוש את דרישותיו, ינקום את הנקמות שלו יתברך, ויתגלה וישנה את העולם, וישכין את שכינתו באופן קבוע בירושלים. והעולם יתחיל את הזמן של קבלת שכר על המצוות שעשינו – 'העולם הבא', לפי התכנית האלקית.

אז אנחנו עכשיו בזמן מרגש! בזמן חשוב, שעל פי כל מה שחכמים יודעים אנחנו מתקרבים בכל מקרה לגאולה השלמה. איך זה יהיה? על ידי בחירה, תורה ומצוות ומעשים טובים, או על ידי יסורים? – נראה...

יכול להיות שהצרות האלה של הפנדמיה הם חלק של ההכנה הזאת – לכפר על העוונות, לנסות את הבריות, במה אדם יאמין, יאמין בטבע או יאמין בה', יקיים את מה שצריך או לא – כל אחד איך שהוא תופס את המציאות, ומי יודע...

ה' ירחם שהכל יבוא ברחמים ובטוב ובנעימים, ויתקדש שמו יתברך, ונתעורר אנחנו לעבוד אותו בלבב שלם, מתוך אהבה גדולה ויראה ושמחה ודבקות!

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק בעבודתו יתברך.

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

אז כאן צריך 'להעביר הילוך' ולשכנע את פרעה ואת העבדים שלו, וגם את עם ישראל להבדיל, שה' באמת בא לגאול את עם ישראל, ש'אלקים של אלה כבר לא ישן', כבר לא יעזור "הבה נתחכמה לו" – אלא אלקים של אלה מתעורר, והוא מתחיל לפעול באופן גלוי בתוך הטבע, בנמרצות, ויש לו דרישות ומטרות, ואף אחד לא יוכל לעמוד נגדו. זה בעצם, במלים פשוטות שלנו, המסר שה' יתברך מעביר לפרעה בפרשה הזו.

וכשפרעה לא שומע, אז הוא מפליא את מכותיו. בהתחלה לא כתוב שה' הכביד את לב פרעה, אבל אחר כך כן. זו כבר תוספת. ואיך ה' הכביד את לב פרעה? – פשוט: פרעה התעקש, התעורר בו בפנים, כנראה, בתוך נפשו, צורך להתעקש, כמו שאומרים, 'ראש בקיר', 'לדפוק את הראש בקיר', לא להבין, משהו מבפנים שכפה עליו את הדבר הזה – כמו שלמשל, להבדיל כן, דומה, כשבן אדם מתחיל להתעצבן, יש לו בחירה להרגע או להתעצבן, ואז הוא מתחיל להתעצבן ומתעצבן עוד ועוד ועוד ועוד ועוד – קשה לעצור את זה מאד. יותר קל לעצור את זה בהתחלה.

אז כנראה, כך אני משער, בתוך נפשו הופיעה איזו עקשנות כזו שהוא לא מוכן בשום אופן, 'אף אחד לא יגיד לו מה לעשות!' העקשנות והגאווה. ככה זה מופיע. והוא בוחר כנראה בזה, או שאין לו בחירה אפילו גם בזה, זה משתלט עליו. וככה הוא מקשה את לבו.

המכות שה' מביא, הן מוסברות יפה מאד ב'מדרש תנחומא'. אפשר, רצוי ללמוד את זה. מאד מעניין. 'מדה כנגד מדה' כל המכות. והן גם בהדרגתיות. המטרה של ההדרגתיות של המכות היא להגיע למצב שה' יתברך מבדיל את עם ישראל ממצרים: מצרים נענש – עם ישראל לא נענש, לומר, 'זה העם הנבחר, זה העם שלי. אין טבע, אין כלום', כביכול ה' אומר, 'אם אני רוצה, אני פוגע רק במצרים ולא פוגע ביהודים'.

אחר כך ההבחנה הזאת התחילה גם בתוך מצרים. גרי ה', שכבר פחדו מה', כבר הבינו שה' מנהל את העולם, כשהיתה התרעה על המכה הבאה, למשל על הבהמה שנמצאת בשדה – הם הכניסו את הבהמות לתוך הבית, כי הם הבינו. אז כבר היה גם הבחן בתוך מצרים – פרעה

קבלת קהל בימים א-ה בשעות הערב

רחוב יפה רום 40, ירושלים ת"ו

לקביעת פגישה אנא צרו קשר בטלפון 02-6520002

נא להביא תמונות פנים של כל האנשים הקשורים בנושא היעוץ

'דרך עץ החיים' היא הדרך שמחדש כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א,

והיא מעניקה לך את כל הידיעות הנחוצות להפוך להיות צדיק ולעבוד את ה'

יתברך לשם שמים על פי פרד"ס התורה הקדושה.

הפץ אותה לזיכוי הרבים – "ומלאה הארץ דעה את ה'!"

מתוך נפשי – בירור ובדיקת הרצון

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

כ"ו טבת תשפ"ג

- א. הרצון הוא המנוע המניע את הכל. הכל הולך אחר הרצון. "בדרך שאדם רוצה לילך – בה מוליכין אותו".
- ב. לכן יש צורך לבדוק בדיוקנות כל רצון המתעורר פתאום להפעיל את האדם.
- ג. רצון יכול להיות חיובי, שלילי או מעורב טוב ורע. ויכול להיות רצון הבא להזיק לאדם – רצון הרוצה לשתק את הרצון.
- ד. אדם הסובל מדכאון ומיאוש ר"ל – רצונו משותק. ואם קיים – הוא רצון של הרס עצמי ר"ל.
- ה. בתוך האדם נלחמים כל הזמן מספר רב של רצונות מכל הסוגים. כל אחד מהם אומר: "אני אמלך".
- ו. הכרה, מיון, אימוץ ודחיה של רצונות שונים ומתן שליטה רק לרצון החיובי – הם צורך קיומי.
- ז. אנשים שהשתתק להם הרצון ושהרצון היחידי שלהם הוא 'לא לצאת מהמיטה' – חייבים עזרה מקצועית מיידית.
- ח. אנו בזמנים קשים ומורכבים בִּפְרֵט וּבְכָלֵל. יש חוסר ודאות וקשיים בכל המישורים וגם מחלוקות הרסניות. לכן צריך לבדוק היטב מה הרצונות המשתלטים עלינו – על הפרט ועל הכלל, ובעיקר: מי מפעיל רצונות אלו? יצר טוב או יצר רע? היצר הפרטי או הכללי? מה המטרה שלהם?
- ט. כאשר האדם במצוקה עמוקה והרצון החיובי משתתק אצלו, לא עוזר להטיף לו מוסר. צריך על ידי חום, אהבה, תחבולות ותפילות לעזור לו שרצונו החיובי יתעורר שוב.
- י. לימוד תורה, אוכל, מוסיקה, טיול בטבע, יצירה, לתת מעצמו וכו' – אלו דברים שיכולים לעורר את הרצון החיובי, ובעיקר ומעל לכל: קשב, הקשבה, אמפתיה, מילה טובה, עידוד, חוויה חיובית כל שהיא, תשומת לב. כל אלו יכולים לסייע להוציא את האדם מהביצה הטובענית של השתתקות הרצון החיובי.
- יא. אני ממליץ בחום לקרוא את ספרי 'תיקון ושליטה במחשבה וברגש' ואת כל ספרי, המהווים נדבכים של דרכנו, 'דרך עץ החיים', וגם לשמוע את השירים שלנו – כולם מחזקים את הנפש – ולצפות בשיעורים שלנו באתר.
- יב. כל אלו הם כמים צוננים על נפש עייפה.
- יג. אין לדון אנשים – אלא לעזור להם!

להתחזק בעבודתו ית'.

לחיים! לחיים! לחיים!

כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א:

ספר התהלים
יהיה שגור בפיך!
ודרכו תתנחם!

מתוך נפשי - ניהול מושכל של כוחות הנפש

www.rachlin.org.il

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'

02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

